

Abonnement:
kr. 8,00 årligt.
Eksp.:
Læssøesgade 18, b
Kbh. N.
Kasserer:
Ebbe Sørensen
Pederstrupvej 146
Ballerup
Tlf. Ballerup 743
Ansvarsh. red.
H. C. Andreasen.

Organ for DANSK FRONTKÆMPER FORBUND.

3. årg.

JUNI 1955

nr. 9

Troskab - en æressag

saa disse maatte rykke langsomt samme vej tilbage og nedkæmpe disse een for een.

Ved denne forsinkelse blev hele det russiske frontafsnit alarmeret, og koncentreret ild fra tre sider blev uafbrudt overdænget Myggedalen, til stor gene for ammunitionstransporterne og transporterne tilbage med saarede! Russiske træminer paa den eneste tiltraadte sti i arealet krævede manges førlighed!

Eller flere timers kamp var angrebet gaaet „istaa“, en nærkamp med haandgranater og haandvaaben spærrede totalt for henholdsvis

Han blev derude!!

Den 2 juni er der gaaet 13 aar siden Fri-korpsets afholdte kommandør SS sturmbannführer v. Schalburg faldt!! — To russiske miner gjorde en ende paa Danmarks tapreste og modigste soldat — Jeg talte med ham aftenen i forvejen, og han var syg, antagelig sumpfeber, med meget høj temperatur. — Han talte dansk, tysk og russisk ind imellem hinanden og klagede over stærke hovedsmerter. Trods alt dette ønskede han ikke at forlade sin afdeling og den kommende indsats natten til den 2. juni! v. Schalburg udtalte sin frygt for, at mandefaldet vilde blive meget stort, da Fri-korpsets 1. kompagni straks ved angrebets begyndelse vilde være udsat for fjendens ild fra hele tre sider — og hans forudelse viste sig desværre at være rigtig —

Angrebet i Myggedalen begyndte tidligt om morgenen den 2. juni 42'. — De russiske vagtposter naaede ikke engang at gøre anskrig, før de var overrumplede! — Den første russiske vagtpost aandede ud i en stout jydes arbejdsvante næver, men saa skete det første skæbnesvangre! — I dalens skrænter havde russerne gravet deres bunkers, camoufleret saa godt, at de ved første øjekast lignede uskyldige huller, -- i midten af dalen gled et vandløb dovent igennem. — Ved de første træfninger vaagnede disse bunkers, det myldrede med sovjet-soldater, disse beskød de første stødtropper, som 1. kompagni havde sendt ud, i ryggen,

angreb fra vor side som modangreb fra rus-sernes side. —

Pludseligt skete saa det yderst sjældne, at selveste en bataljonskommandør dukker op i et lille kampomraade, hvor ca 80 mand var gaaet til angreb, men saadan var v. Schalburg, altid forrest, altid kampberedt. — Derfor holdt vi af ham, derfor var han vores ideal, og derfor vil han vedblive at være det, saalænge der findes nogle af os gamle front-veteraner ilive, trods hverdagens triste, trivielle graa, — trods avisernes søvndyssende løgne- og fordummelsesprocesser.!

Schalburg kom gaaende henad stien med retning mod de første stødtropper, som kæmpede paa liv og død 2-300 m længere fremme! Dengang havde vi endnu ikke opdaget, at det var miner, der detonerede et bestemt sted paa stien! — Vi troede, det var granatnedslag fra russiske morterer! — Instinktivt havde jeg holdt mig fra stien og holdt mig til den kratbevoksede skrænt! —

En frygtelig detonation 30 meter fra mig flængede luften, og v. Schalburg sank sammen! — Han rejste sig op igen i fuld højde uden egentlig at være klar over det skete og tog et skridt frem — en ny mine — en ny detonation — og vor afholdte kommandør var ikke mere, et kvarter efter aandede han ud uden at komme til bevidsthed! — og efter ham løb 11-13 andre unge soldater paa miner og mistede førligheden.